

2. Chronika 7

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ὡς συνετέλεσεν σαλωμῶν προσευχόμενος καὶ τὸ πῦρ κατέβη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν τὰ ὄλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας καὶ δόξα κυρίου ἔπλησεν τὸν οἶκον

2 καὶ οὐκ ἡδύναντο οἱ Ἱερεῖς εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον κυρίου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτι ἔπλησεν δόξα κυρίου τὸν οἶκον

3 καὶ πάντες οἱ νίοὶ ισραὴλ ἑώρων καταβαῖνον τὸ πῦρ καὶ ἡ δόξα κυρίου ἐπὶ τὸν οἶκον καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ τὸ λιθόστρωτον καὶ προσεκύνησαν καὶ ἤνουν τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθόν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ

4 καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαός θύοντες θύματα ἔναντι κυρίου

5 καὶ ἐθυσίασεν σαλωμῶν τὴν θυσίαν μόσχων εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδας καὶ βισκημάτων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας καὶ ἐνεκαίνισεν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαός

6 καὶ οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν ἐστηκότες καὶ οἱ λευῖται ἐν ὀργάνοις ψόδῳ κυρίου τοῦ δαυιδ τοῦ βασιλέως τοῦ ἔξιμοιογεῖσθαι ἔναντι κυρίου ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν ὑμνοῖς δαυιδ διὰ χειρὸς αὐτῶν καὶ οἱ Ἱερεῖς σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγξιν ἐναντίον αὐτῶν καὶ πᾶς ισραὴλ ἐστηκώς

7 καὶ ἥγιασεν σαλωμῶν τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τῆς ἐν οἴκῳ κυρίου ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὰ ὄλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα τῶν σωτηρίων ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ὃ ἐποίησεν σαλωμῶν οὐκ ἔξεποιεί δέξασθαι τὰ ὄλοκαυτώματα καὶ τὰ μαναὶ καὶ τὰ στέατα

8 καὶ ἐποίησεν σαλωμῶν τὴν ἑορτὴν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἕπτὰ ἡμέραις καὶ πᾶς ισραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ σφόδρᾳ ἀπὸ εἰσόδου αιμαθ καὶ ἔως χειμάρρου αἰγύπτου

9 καὶ ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὁγδῷ ἔξοδιον ὅτι ἐγκαινιοῦσεν τοῦ θυσιαστηρίου ἐποίησεν ἕπτὰ ἡμέρας ἑορτήν

10 καὶ ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου ἀπέστειλεν τὸν λαὸν εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν εὐφραινομένους καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησεν κύριος τῷ δαυιδ καὶ τῷ σαλωμῶν καὶ τῷ ισραὴλ λαῷ αὐτοῦ

11 καὶ συνετέλεσεν σαλωμῶν τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάντα ὅσα ἦθελησεν ἐν τῇ ψυχῇ σαλωμῶν τοῦ ποιῆσαι ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ εὐοδώθη

12 καὶ ὤφθη ὁ θεὸς τῷ σαλωμῶν τὴν νύκτα καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡκουσα τῆς προσευχῆς σου καὶ ἔξελεξάμην ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐμαυτῷ εἰς οἶκον θυσίας

13 ἐὰν συσχὼ τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γένηται ὑετός καὶ ἐὰν ἐντείλωμαι τῇ ἀκρίδι καταφαγεῖν τὸ ξύλον καὶ ἐὰν ἀποστείλω θάνατον ἐν τῷ λαῷ μου

14 καὶ ἐὰν ἐντραπῇ ὁ λαός μου ἐφ' οὓς τὸ ὄνομά μου ἐπικέκληται ἐπ' αὐτούς καὶ προσεύξωνται καὶ ζητήσωσιν τὸ πρόσωπόν μου καὶ ἀποστρέψωσιν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν καὶ ἐγὼ εἰσακούσομαι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν καὶ ἴασομαι τὴν γῆν αὐτῶν

15 νῦν οἱ ὁφθαλμοί μου ἔσονται ἀνεῳγμένοι καὶ τὰ ὕτά μου ἐπήκοα τῇ προσευχῇ τοῦ τόπου τούτου

16 καὶ νῦν ἔξελεξάμην καὶ ἡγίακα τὸν οἶκον τοῦτον τοῦ εἶναι ὄνομά μου ἐκεῖ ἔως αἰῶνος καὶ ἔσονται οἱ ὁφθαλμοί μου καὶ ἡ καρδία μου ἐκεῖ πάσας τὰς ἡμέρας

17 καὶ σὺ ἐὰν πορευθῆς ἐναντίον μου ὡς δαυιδ ὁ πατήρ σου καὶ ποιήσῃς κατὰ πάντα ἀ ἐνετειλάμην σοι καὶ τὰ προστάγματά μου καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξῃ

18 καὶ ἀναστήσω τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου ὡς διεθέμην δαυιδ τῷ πατρί σου λέγων οὐκ ἔξαρθίσται σοι ἀνὴρ ἡγούμενος ἐν Ισραὴλ

19 καὶ ἐὰν ἀποστρέψητε ὑμεῖς καὶ ἐγκαταλίπητε τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου ἀς ἔδωκα ἐναντίον ὑμῶν καὶ πορευθῆτε καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς

20 καὶ ἔξαρδ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ἥσ ἔδωκα αὐτοῖς καὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ἡγίασα τῷ ὀνόματί μου ἀποστρέψω ἐκ προσώπου μου καὶ δώσω αὐτὸν εἰς παραβολὴν καὶ εἰς διήγημα ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν

21 καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὁ ὑψηλός πᾶς ὁ διαπορευόμενος αὐτὸν ἐκστήσεται καὶ ἐρεῖ χάριν τίνος ἐποίησεν κύριος τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ

22 καὶ ἐροῦσιν διότι ἐγκατέλιπον κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν τὸν ἔξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου καὶ ἀντελάβοντο θεῶν ἑτέρων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν τὴν κακίαν ταύτην